

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 98

číslo: 39

30. září 2018

Cena: 8 Kč

Nový chotovinský zvon se rozezněl v neděli 9. září v poledne

Dříve však, než nastala tato chvíle, muselo být vynaloženo mnoho úsilí a práce ze strany duchovních, členů rady starších i aktivních členů chotovinské náboženské obce ČCSH a příslušníků jejich rodin. V první řadě to bylo zajištění organizace a praktické stránky výběru prostředků veřejné sbírky, jež byla za účelem pořízení zvonu založena. Vybíralo se dva roky a začátkem letošního léta bylo rozhodnuto o realizaci zvonu. Po přípravných pracích byl zvon dne 18. srpna odlit zvonářem Michalem Votrubou v Myslkovicích. A jistě pro všechny nastala velká úleva, když třetí den jsme se dozvěděli, že zvon byl obnažen z formy a je v pořádku.

Na neděli 9. září bylo naplánováno jeho zasvěcení Bohu a umístění do věže našeho Husova sboru. Ten den jsme mezi námi přivítali br. patriarchy Tomáše Buttu a br. biskupa Filipa Štojdlu. Farského liturgii zahájil místní duchovní br. Oldřich Horek, br. biskup posloužil kázáním na text Písma Mk 7,31-37 s ústřední výzvou pro nás: „Otevři se.“ Br. patriarcha vedl další část liturgie, v níž pozval shromážděné věřící slovy Kristovými k svátosti večeře Páně. Po požehnání se pak všichni odebrali ven před sbor k vystavenému zvonu, aby byl modlitbami zasvěcen Bohu pro službu lidem k víře, lásce a naději. Do věže pak zvon doprovodil kromě jeřábu zpěv pěveckého sboru Harmonie z Plané nad Lužnicí, který účinkoval rovněž při liturgii. A přesně ve 12.00 našeho letního času se zvon rozezněl poprvé. Odpoledne k dobré pohodě hrála hudební skupina Jezevci. Ve tři hodiny jsme pak slavnost zakončili opět zvoněním. Br. Jaroslav Koželuh rozhoupal nejprve malý původní zvonek a poté velký nový zvon. Při závěrečném zvonění mu asistovali jeho vnuk a br. Rostislav. Zvon nese jména našich duchovních velikánů slov i činů -

Jana Husa a Jana Žižky. V horní obrubě zvonu je nápis, citát z Janova evangelia: „Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“ Je tím vyjádřena touha, aby hlas zvonu byl zároveň hlasem Ježíšovým. Byl slyšen a vyslyšen v lidských srdcích. Neboť hlas zvonu je v předpokladu hlasem svolávajícím k Dobru, Pravdě a Kráse, pro něž člověk nachází zdroj v Bohu skrze Ježíše Krista.

Na pláštích zvonu jsou reliéfy Jana Husa a Jana Žižky. Vyjadřují duchovní souznění v pojmu českého křesťanství, které je dějinně vlastní našemu národu. Reliéfy byly zpracovány podle původních reliéfů od chýnovského sochaře Františka Bílka. Jejich modelaci provedla paní Marie Valterová Boušková z Tábora. Druhá strana pláště je vyzdobena původ-

ním znakem Církve československé - kalichem s hostií a dvojitým křížem. Pod znakem jsou jména dárců, kteří chtěli být na zvonu uvedeni a darovali nejméně 7 777 korun.

Poděkování za tyto požehnané chvíle patří především Bohu, poté všem, kteří přispěli ke zduaru této dobré a užitečné věci.

*Za náboženskou obec v Chotovínách
Oldřich Horek, farář*

Foto: Zdena Kašpárková a Rostislav Horek

Další snímky z této akce si prohlédnete na webových stránkách: www.ccsch.cz.

Vyšla publikace Tomáš G. Masaryk a Církve československá husitská

Jako drobný příspěvek k letošnímu 100. výročí republiky jsem zpracoval publikaci přibližující osobnost a dílo Tomáše G. Masaryka, který od počátku upoutával pozornost teologů, duchovních i členů Církve československé husitské.

V první kapitole je představen poměr naší církve k prvnímu prezidentovi od jejího zrodu přes proměny dějinných údobí až k současnosti. V druhé kapitole je ve zkratce připomenuta Masarykova životní cesta a přiblíženo jeho působení vědecké i politické. Ve třetí kapitole je popisován náboženský vývoj Masaryka, jsou sledovány možné vlivy a charakterizovány jeho názory na víru, křesťanství a církve. Čtvrtá kapitola přibližuje Masarykovo porozumění Janu Husovi a husitství. V páté kapitole jsou promyšleny tři ústřední pojmy z Masarykova díla a odkazu - humanita, vlastenectví a demokracie. V závěrečné šesté kapitole je srovnáváno Masarykovo pojetí víry a náboženství s teologickými přístupy naší církve.

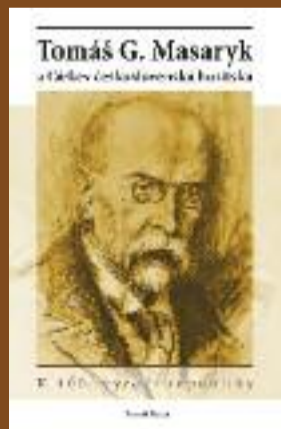
O Masarykovi mnozí píší a hodnotí ho, ale nedávají někdy příliš slovo jemu samotnému. Pro vhled do Masarykova myšlení a jeho postojů jsou užity přímé citace s odkazem na jejich zdroje. Připojené poznámky a seznam vybraných starších i novějších titulů dávají tušit bohatství bezbřehé literatury, které se otevře před každým, kdo se chce osobnosti a dílem Masaryka zabývat. V letošním parném létě jsem trávil

i určitou chvíli v Masarykově ústavu, kde jsem mohl nahlédnout i do jinak nesnadno dostupných pramenů a publikací.

Pro obálku publikace jsem užil kresbu svého dědy, sochaře Jana Znoje, z roku 1936, tedy z doby, kdy Masaryk ještě žil.

Knižku je možné využít pro akce spojené s letošním 100. výročí republiky, ale i v blízkém se 100. výročí naší církve v roce 2020.

Tomáš Butta

Snažím se dodat seniorům naději

Rozhovor s Šárkou Kubínovou, vedoucí Sociální poradny při Husově sboru v pražských Nuslích

Zodpoví starším lidem otázky ohledně sociálních dávek, pomůže jim s podáním žádosti o konkrétní příspěvek nebo je doprovodí na úřad. Seniorům se věnuje například v situaci, kdy jim nestačí peníze na bydlení, ale třeba také když jsou kvůli špatnému zdravotnímu stavu odkázáni na pomoc někoho jiného a potřebují, aby stát přispíval na poskytovanou péči. Šárka Kubínová je pastorační asistentkou v Husově sboru v Praze 4 – Nuslích a pátým rokem tady vede sociální poradnu, jejíž bezplatné služby jsou zaměřeny právě především na seniory.

Nejdřív šlo o dříve narozené členy církve, kteří se potřebovali někomu svěřit, popovídat si. A tak se tehdy nová pastorační asistentka dozvěděla o jejich konkrétních starostech a problémech a začala s praktickou pomocí. Postupně ale přicházeli i další starší lidé. Ti se sice neúčastnili aktivně sborového života, ale měli nějaký vztah k církvi. Ještě později se přidala širší veřejnost – potřební seniory z Prahy, kteří nejsou členy církve. Šárka Kubínová se dnes profesně pohybuje mezi domácnostmi seniorů, úřady a sborovou budovou. Právě v kanceláři farního úřadu jsme se sešli ke krátkému rozhovoru.

□ □ □

Vy jste absolvovala Husitskou teologickou fakultu, teologii a psychosociální studia. Kdy a za jakých okolností jste začala působit v poradně?

Byla jsem doma postupně se třemi dětmi a po delší rodičovské dovolené jsem hledala práci. A duchovní Pavel Kolář mně ji nabídl. On se tehdy velmi chtěl věnovat seniorům, ale sám to nestíhal. Lidé starší gene-

race si přáli s někým promluvit a já si s nimi rozumím, ochotně jim naslouchám. Takže jsem si řekla, že bych to mohla zkusit. Teď už v sociální poradně pracuji pět let.

Vy si pochopitelně se seniory pouze nepovídáte.

Některí například potřebují řešit agendu k příspěvku na bydlení. Ti, kterým je přes devadesát let, už nejsou často schopni dorazit na úřad každého čtvrt roku a sami si

vše zajistit, natož tam čekat třeba dvě hodiny. Ale mohou mi dát plnou moc a já tam dojdu a vyřídím potřebné papíry, zkrátka stanu se jejich nohama. (úsměv) Často jim nabídnu i pomoc s vyřízením příspěvku na péči, čímž se jejich rodině rozšíří možnost o ně pečovat. A o něco mladší seniory si třeba při jednání nebývají jistí, tak jdu na Úřad práce s nimi jako jejich podpora.

Pokračování na str. 3

Vedoucí Sociální poradny Husova sboru v Nuslích Šárka Kubínová

Snažím se dodat seniorům naději

Dokončení ze str. 1

Umím si představit, že při řešení žádostí o sociální dávky může být vaše podpora pro seniory opravdu důležitá.

Přála bych si, aby starší lidé věděli, že se nemusí bát o příspěvek zažádat. O co si člověk dnes neřekne, to nemá, a přitom jim tyto finance většinou velice pomůžou.

Na webu pražské diecéze se dočtete článek o vaší poradně a vy v něm mj. píšete: „Společně snáz najdeme cestu.“ Jste optimistka?

Ano. Snažím se dodat seniorům naději, aby viděli, že východisko

z problémů existuje. Ale ti lidé musí hlavně sami chtít, nemohu nikoho nutit. A když je klient ochoten se mnou jít za tím, abychom jeho starost vyřešili, tak se nám to mnohdy podaří.

Mohla byste zmínit právě takový příklad z vaší praxe, příklad společného úspěchu?

Vzpomínám ráda na jednoho pána, který byl nemocný, žil sám a ve velmi špatných podmínkách. Když se na mě obrátil s žádostí o pomoc, oběhala jsem s ním úřady a domluvila bydlení v domě s pečovatelskou službou. Navíc dostával velmi nízký důchod, který by mu nestačil

na zaplacení nákladů, tak jsme na úřadu vyjednali příspěvek, který mu pomohl hradit bydlení. Všechno dopadlo. On byl velmi vděčný a napsal mi krásnou SMSku, že jsem jediný člověk, který byl ochoten s ním veškeré zařizování dotáhnout do konce. Úředníci mu mohli jen poskytnout informace, ale už s ním pochopitelně dál nechodili, netelefonovali a nezařizovali další potřebné záležitosti. A já jsem naštěstí měla prostor a možnost mu toto poskytnout. On potom dožil v domě s pečovatelskou službou, kde se o něj postarali, a měl pěkné bydlení.

(jz)

Potravinová pomoc lidem v nouzi

Sociální poradna při nuselském sboru zaměřuje své služby na potřebné seniory, ale věnuje se i dalším lidem. Od července 2017 totiž spolupracuje s pražskou potravinovou bankou, stala se jejím odběratelem. Vedoucí poradny Šárka Kubínová spolu s pomocníky zajišťuje distribuci jídla. Původně šlo o pomoc pár klientům právě z řad seniorů, kteří se potýkali s nedostatkem peněz na slušné živobytí, později se okruh klientů rozšířil ještě o sociálně slabší rodiny a lidi bez domova.

„Hledala jsem řešení pro deset starších lidí,“ vzpomíná Šárka Kubínová na začátky této aktivity. „Oslovila jsem potravinovou banku a domluvila spolupráci, ale protože mi toho dávali víc, tak se naše pomoc postupně rozrostla, zdesetinásobila. Pro potraviny jezdím každý týden a s rozvozem a roznášením mi pomáhá paní, která pracuje poblíž našeho sboru, její dcera a pan Jaroslav Toráč.“ Vedoucí poradny a její dobrovolné spolupracovnice vozi potraviny svými auty seniorům a rodinám v nouzi na různá místa Prahy. A někteří lidé si chodí pro jídlo přímo na faru. Jaroslav Toráč jako dobrovolný pomocník nosí potraviny lidem, kteří žijí na ulici. „Jdu za nimi od Masarykova až po Hlavní nádraží, na ubytovny a do sociálně vyloučených lokalit,“ říká. Bez domova jsou podle něj často lidé, kteří se dostali do dluhových problémů a exekucí, nebo ti, co byli propuštěni z výkonu trestu a nemají kam jít, ale i mládež, jež v osmnácti letech opustila dětské domovy. „My jim nepomůžeme dostat se z ulice nebo najít zaměstnání, ale aspoň trochu se přičiníme o to, aby měli co do žaludku,“ dodává dobrovolný spolupracovník poradny. Šárka Kubínová se zmiňuje o tom, jak pravidelně navštěvuje klientku, která má vážné zdravotní problémy, žije sama, peníze jí sotva stačí na zaplacení bydlení a snaží se ještě podpořit svoji kamarádku, protože ta nemá vůbec žádné příjmy. „Potraviny, které jim přivezeme, aspoň trochu zlepši oběma ženám jejich životní situaci.“ Spolupráce poradny s potravinovou bankou začala před rokem a čtvrt a při pohledu zpět vidí Šárka Kubínová v této „malé pomoci“ velký smysl.

(jz)

Láska prochází žaludkem

Často přemýšlíme, jak naši církve, naše sbory otevřít veřejnosti, jak se „zviditelnit“ a také jak pomáhat potřebným. My v Michli to zkoušíme, kromě jiného, i přes jídlo – ne nadarmo se říká, že láska prochází žaludkem. Naše náboženská obec úzce spolupracuje s obecně prospěšnou společností Ekumenická síť pro aktivitu mladých, která již více než deset let v přímém sousedství michelského sboru provozuje Domov na půl cesty Maják. A jedním z dobrých příkladů této spolupráce je potravinová pomoc.

Primárně právě kvůli obyvatelům Majáku, mladým lidem, kteří v osmnácti letech opouštějí dětské domovy a nemají kam jít, Ekumenická síť již před lety navázala spolupráci s Potravinovou bankou Praha. Jedná se jednak o dodávky trvanlivých i netrvanlivých potravin, jednak o zapojení se do Celonárodní potravinové sbírky, která probíhá ve vybraných supermarketech v jeden určený den. Například loni v Globosu na Černém Mostě se díky mnoha dobrovolníkům z Majáku i náboženské obce podařilo vybrat téměř 3 000 kg potravin.

Třetím zdrojem potravin je projekt EU POMPO – Potravinová a materiální pomoc, z nějž získáváme především trvanlivé potraviny, drogerii a některé domácí potřeby.

Odebírané potraviny však již dávno neslouží pouze pro potřebu obyvatel Majáku a jako zdroj surovin pro zdejší kurz vaření. Okruh potřebných, kterým pomáháme, se díky dobré spolupráci se sociálními pra-

covníky stále rozšiřuje – pravidelně například vozíme potraviny do několika obcí v okolí Prahy, občas ale vypravujeme auto až na Ukrajinu.

Od začátku letošního roku se ovšem koloběh potravin na michelské faře ještě mnohem více zintenzivnil. V souvislosti se změnou legislativy, podle níž velké supermarkety již nesmí vyhazovat neprodané zboží, náš spolupracovník každý pátek přiváží plné auto pečiva, ovoce, zeleniny a dalších potravin, které by jinak skončily v odpadcích. S tím se rozšířil i okruh lidí, kteří potravinovou pomoc využívají. Jsou to například maminky s dětmi z azylových domů, lidé bez domova a další v prokazatelné nouzi. Už jsme se sice setkali i s pokusem tuto pomoc zneužít (získané potraviny prodávat), vesměs vše ale funguje nad očekávání dobře.

Hlavním problémem, který nyní musíme vyřešit, je nedostatek skladovacích prostor. Ani to ovšem naši činnou sestru farářku a radu star-

ších nemůže zastavit – máme navíc štěstí, že jsou mezi námi nejen vizionáři, ale i právníci, ekonomové a projektanti, takže pevně věřím, že nový sklad bude brzy na světě.

Za to, že se potravinová pomoc v Michli tak pěkně rozběhla, samozřejmě patří dík především sestře Oksaně Velebilové, která má distribuci potravin na starosti. Podle jejích slov už si dnes pro potraviny pravidelně přichází více než 100 lidí. Neobešli bychom se samozřejmě ani bez ochotných fidičů, kteří potraviny přivázejí a zase rozvázejí dál na vzdálenější místa, a spousty dalších lidí z Majáku i naší náboženské obce, kteří těžké krabice nakládají, vykládají, třídí, rozdělují... Jim patří velký dík za to, že si čím dál víc lidí každý pátek z Michle odnáší nejen bochník chleba, pár brambor nebo omečkaných banánů, ale také úsměv, zájem o jejich život a třeba i pozvánku na bohoslužbu či koncert, který u nás chystáme.

Jana Krajčířiková

Sociální poradna a pomoc dříve narozeným

Šárka Kubínová poskytuje konzultace pražským seniorům v Sociální poradně při Husově sboru v Nuslích (Táborská 65, Praha 4) každou středu od 13 do 17 hodin nebo podle vzájemné dohody.

V dalších dnech se většinou věnuje klientům mimo kancelář. Seniori, kteří nemohou ze zdravotních důvodů přijít na farní úřad, navštěvuje v jejich domácnosti. Všechny poradnou poskytované služby jsou zdarma.

Telefon: 608 527 784

nebo 241 741 166 (ve středu)

E-mail: sarka.kubinova@ccshpraha.cz

Většina z nás si může nakoupit potraviny, které potřebuje. Ne každý má to štěstí... Foto: www.pixabay.com

Potravinové banky, odběratelské organizace a dárci

Tři otázky pro Věru Doušovou, členku předsednictva České federace potravinových bank, z.s.

K potřebným lidem se potraviny z potravinových bank standardně dostávají prostřednictvím činnosti odběratelských organizací. Jaké organizace se mohou stát odběrateli? A jaké základní podmínky pro to musí splnit?

Aby se organizace mohla stát odběratelem potravin z potravinové banky v jednotlivých krajích, musí pečovat o skupiny osob v nouzi nebo v životní krizi, dále si musí vyhledat místně příslušnou potravinovou banku (www.potravinovebanky.cz), oslovit ji a zeptat se na podmínky přijetí. Pokud jí budou vyhovovat, podepíše smlouvu o odběru a pak může začít. Každá potravinová banka je samostatným spolkem, má svá pravidla a odběratelé také platí roční symbolický poplatek za členství, který se podle krajů mírně liší. V České republice je v současné době celkem čtrnáct potravinových bank, v každém kraji se nachází nejméně jedna.

Mohou potraviny potravinovým bankám darovat i jednotlivci?

Darovat potraviny mohou nejen organizace a firmy, ale také jednotlivci. Podmínkou je, aby byly potraviny v originálním balení a s neprošlým termínem expirace, tedy vhodné pro konzumaci. Domácí konzervy, zavařeniny a kompoty bohužel nesmí banky přijímat, protože nemohou ručit za jejich kvalitu a bezpečnost.

V listopadu se bude konat Celonárodní potravinová sbírka. Připomeňte tento projekt. Jakým způsobem se lidé mohou stát dárci?

Dobrovolníci z potravinových bank a odběratelských organizací stráví celý den v některém ze supermarketů, rozdají nakupujícím plakátky s informacemi o tom, co mohou lidé darovat a komu sbírka slouží. Za pokladnami vždy stojí naši dobrovolníci s nákupními košíky opatřenými logy sbírky a vybírají od zákazníků potravinové dary. Kromě potravinových darů je také možno zakoupit čistící a hygienické prostředky, školní potřeby a potřeby pro miminka. To všechno jsou věci, které si lidé v nouzi nemohou pořídit sami. Večer po sbírce svezeme potraviny do skladů, zaevidujeme a hned další den budeme vydávat potřebným. Kdo má možnost, jistě rád touto formou pomůže těm, kteří jsou v nouzi. Je to příležitost udělat něco pro druhé a lidé tuto možnost většinou rádi využijí pro svůj dobrý pocit, že pomohli.

(jz)

Na konci našeho života nás nebudou soudit podle toho, kolik diplomů jsme získali, kolik peněz jsme vydělali anebo kolik velkých věcí jsme vykonali. Budou nás soudit podle tohoto: Byl jsem hladový a dali jste mi jíst.

Byl jsem nahý a oblékli jste mě. Byl jsem pocestný a přijali jste mě pod svou střechu.

Matka Tereza

